

عنوان مقاله:

چگونگی تغییرات "فعل" هنگام تاکید در زبان عربی

محل انتشار:

ماهنامه پژوهش ملل، دوره 5، شماره 51 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

محمدصادق ودید - استاد زبان عربی، دانشکده زبان و ادبیات، دانشگاه کابل

خلاصه مقاله:

فعل بر چگونگی حالتی و اجرای عملی در قید، زمان (گذشته، حال و آینده)، بگونه ایخبری و انشایی بکار برده می شود، و افعال در زبان عربی در حات مضارع و امر، بصورت موکد و غیرموکد استعمال می گردند، که فعلی غیر موکدبر روال عادی کلام دلالت داشته و در صورت تاکید، اصرار و اظهار عزم و اراده منکلم را بر اجرای عملی آن بطور جدی و حتمی بازگو می نماید. آمدن نون (ن) در اخیر فعل مضارع و یا امر در زبان عربی دال بر تاکید آن است و پیوند نون ثقیله (نون مشدده) تاکید بیشتر نسبت به تاکید با نون خفیفه (نون ساکنه) را نشان می دهد. نون تاکید در افعال ماضی کاربرد نداشته، مگر اینکه در معنای طلبی (دعائی) بکار برده شود. و اضافه شدن این نون ها در افعال مضارع و امر تغییرات شکلی را نیز در قبال دارند، که بخش صرفی آن در کتاب های صرفی و بخش نحوی آن معمولا در کتاب های نحوی بیان گردیده است، اما در این مقاله ابعاد مختلف این تغییرات هنگام توکید، از نگاه صرفی و هم از دید نحویبا دلایل ومثال ها مورد تحقیق و بررسی همه جانبه قرار گرفته است، و به سوالاتی که ز قبل طرح شده، جواب های علمی و تحقیقی بیان گردید و به توضیح نکات بسیار غامض و پیچیده افعال هنگام تاکیدپرداخته است.

کلمات کلیدی:

فعل، فعل موکد، فعل غیرموکد، نون تاکید ثقیله، نون تاکید خفیفه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1242819>

